

Nr 254.

Av fröken **Hesselgren**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition* angående avstående av viss del av allmänna arvsfondens rätt till arv efter *Erik Magnus Edvard Svedbom*.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 200 har föreslagits, att av Erik Magnus Edvard Svedboms efterlämnade förmögenhet skulle tilldelas livräntor åt två hans efterlevande släktingar. Kungl. Maj:t har därmed erkänt det berättigade uti, att dessa personer, som intill arvslagens ändring skulle ha varit arvtagare till denna förmögenhet, erhålla någon hjälp ur densamma. Det faktum, att Svedbom aldrig själv kunnat disponera över sina pengar eller kan anses ha haft möjlighet att testamentariskt bestämma över dem, ställer dessa hans släktingar i en särställning, som torde böra tagas hänsyn till vid bedömandet av deras rätt till understöd.

Det i propositionen föreslagna beloppet 1,200 resp. 1,800 kronor synes mig vara mycket litet, då man betänker, att de i övrigt hava mycket små tillgångar och ända till för några år sedan ansett sig som släktingar med säkerhet kunna räkna på större delen av denna förmögenhet. Det synes mig som om man borde giva dem livräntor, som åtminstone överstiga dem, som tilldelats Svedboms husföreståndarinna och hans sköterska.

På grund av vad som ovan anförts hemställes,

att de till Johanna Adolfina Wimmercrantz och Sylvia Justina Bergquist föreslagna livräntorna måtte ökas till 3,000 kr. för var och en av dem.

Kerstin Hesselgren.

Instämmer i syftet
Carl Lindhagen.
